

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.019/2014/4.szám

A Kúria az Oláh és Lukács-Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Oláh Tamás ügyvéd) által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Shaffer Móric jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (fél címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. október 16-án kelt 2.K.29.600/2013/7. sorszámu jogerős ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.29.600/2013/7. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. évi innovációs járulékfizetési kötelezettségét a ... Alapítvánnyal (továbbiakban: Alapítvány) kötött szerződés alapján 29.800.000 Ft összeggel csökkentette. Az Alapítvánnyal kötött szerződés értelmében a kutatás tárgya a vállalat engedélyezési folyamatainak innovatív módszerekkel történő automatizálása volt, és a kutatási tanulmányra tekintettel 2010. évben rendszerterv - melynek részei: karbantartási kézikönyv, felhasználási kézikönyv - készült.

Az adóhatóság az innovációs járuléklevonás jogszerűségét vizsgálta és ennek eredményeképpen elsőfokú határozatában a felperes terhére 30.312.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, javára 6.062.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, adóbírságot és késedelmi pótlékot szabott ki, továbbá 1.440.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére is kötelezte a felperest. Miután a Nemzeti Innovációs Hivatal (továbbiakban: NIH) szakvéleménye szerint a kutatási tanulmány újdonságot nem tartalmaz, az elvégzett az

információ gyűjtés, elemzés, értékelés nem tartozott a K+F körébe, ezért a felperes jogszerűtlenül járt el a járulék levonáskor.

A felperes fellebbezése folytán eljárta alperes a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának (továbbiakban: SZTNH) véleményének bekérése után az innovációs járulékhiány mértékét nem érintve, az elsőfokú határozatot a 24693744263 számú határozatával megváltoztatta és a felperes terhére megállapított adóhiányt 29.000.871 Ft-ra mérsékelte. Ezzel összefüggésben az adóbírság és a késedelmi pótlék összegét is csökkentette.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével - a kizárólag az innovációs járulék adó nem megállapításai ellen irányuló - keresetet elutasította. Arról döntött, hogy a 2010. és 2011. években az A. Zrt., illetve a felperes alkalmazottja által készített rendszerterv, karbantartási kézikönyv, felhasználási kézikönyv, illetve tanulmány felhasználása című dokumentumok relevánsak lehetnek-e a 2009. évi innovációs járulékcsökkentés tekintetében, történt-e eljárási jogszabálysértés az adóhatóság részéről, amikor ezeket a dokumentációkat az Alapítvány által készített tanulmányterv értékelése során nem bocsátotta az értékelést végző hivatalok részére.

A bíróság nem vitatta, hogy a kutatás-fejlesztési projekt hosszabb ideig is eltarthat, azonban a kutatási és technológiai innovációs alapról szóló 2003. évi XC. törvény (továbbiakban Ktia.tv.) 4. § (3) bekezdése alapján a járulékcsökkentés csak akkor fogadható el jogszerűnek, ha az adókedvezmény érvényesítésekor a Ktia.tv. 12. §-ának megfelelő kutatás-fejlesztés már megvalósult. A perbeli esetben azonban 2009. december 31-éig elkészült fejlesztések nem elégitették ki a Ktia.tv. 12. §-ának feltételeit, a 2010-2011 évben történt fejlesztések pedig a 2009. évben történő csökkentést nem alapozhatták meg.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítása érdekében. Kiemelte, annak minősítése, hogy az Alapítványtól beszerzett tanulmány kutatás-fejlesztési tevékenységnek minősült-e - a Pp. 177. § (1) bekezdése szerint - szakkérdés, mellyel sem az adóhatóság, sem pedig a bíróság nem rendelkezett, így a bíróság jogerős ítéletében a tanulmány tartalmi elemzését sem végezhetette el. Hangsúlyozta, hogy keresete nem a tanulmány tartalmi megítélésére irányult, hanem annak megállapítására, hogy az adóhatóság megsértette az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 97. § (4)-(6) bekezdésében foglalt tényállás feltárási és bizonyítási kötelezettségét, mikor nem adta át az SZTNH részére azokat a dokumentumokat, amelyek a tartalmi megfelelés minősítése körében relevánsak voltak, ezért az SZTNH

által adott szakvélemény is hiányos, érdemben a tanulmány elbírálására alkalmatlan. Nem osztotta azt a bírósági álláspontot, hogy a 2010-2011-ben beszerzett további dokumentumok elemzése nem képezheti a vizsgálat tárgyát. A tanulmány alapozta meg a kutatási, majd a szoftverfejlesztési részeket, melyek megvalósulása 2010-2011-ben történt. Mindezekre figyelemmel a tanulmány megfelel az alperes határozatában hivatkozott jogszabályi feltételeknek.

Az alperesi felülvizsgálati ellenkérelem a felperes indítványának elutasítását kérte azzal, hogy a megállapítás kizárólag az innovációs járulék csökkentését megalapozó dokumentációra terjedt ki, az adóhatóságnak a járuléklevonás jogszerűsége során nem kellett vizsgálnia a 2010. és 2011. évben készített további terveket, tanulmányokat.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

Elsődlegesen a Kúria rögzíti, hogy a Ktia.tv. 4. § (3) bekezdése kedvezmény jellegű szabály. Az innovációs járulék csökkentését a gazdasági társaság saját tevékenységi körében végzett K+F közvetlen költsége, valamint a költségvetési gazdálkodási rendszerben működő, és a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 2. § (1) bekezdésében meghatározott szervezetektől megrendelt kutatás-fejlesztési tevékenység költségének kapcsán engedi meg. Az ismertetett jogszabályi rendelkezésre figyelemmel az alperes helytállón hivatkozott arra, hogy az innovációs járulék csökkentésének jogszabályi feltétele az is, hogy ne csak formailag feleljen meg a megrendelt tevékenység a kutatás-fejlesztési tevékenységnek, hanem tartalmilag is. A Ktia. tv. 12. §-a határozza meg, hogy mi minősül a törvény alkalmazásában alapkutatásnak, kutatás-fejlesztésnek, ipari vagy alkalmazott kutatásnak. A tartalmi megfelelés a kedvezmény igénybevételével élő felperest terhelte, és - mint ahogy arra felülvizsgálati kérelmében helyesen utalt - a tanulmány tartalmi jellegének megítélése szakkérdés, amivel a bíróság nem rendelkezett, így a Pp. 166. § (1) bekezdése, 177. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási eszközt kellett volna alkalmazni, azaz szakértői véleményt kellett volna beszerezni. A Polgári perrendtartás értelmében azonban hivatalból bizonyítás elrendelésének helye nincs, így szakértő bevonását, a vélemény beszerzését kizárólag a felperes kérhette az elsőfokú bíróság előtti eljárásban. Ilyen irányú kérelem előterjesztésére azonban nem került sor.

A felperes kereseti kérelmét nem is a tartalmi megfelelésre hanem eljárásjogi jogszabálysértésre alapozta, azt kifogásolta, hogy az NIH, illetve az SZTNH véleményének beszerzése során a 2010., 2011-ben keletkezett dokumentációk nem kerültek értékelésre. Az elsőfokú bíróság tehát kizárólag e körben vizsgálódhatott.

A szabad bizonyítás elve alapján az adóhatóság jogosult volt a NIH és az SZTNH vélemények beszerzésére és felhasználására. Az elsőfokú bíróságítéletében indokát adta annak, hogy miért fogadja el ezeket a véleményeket, mely oknál fogva tekintette a perben vitatott tanulmányt alkalmatlannak az innovációs járuléklevonás megalapozásához, mennyiben nem felelt meg a már előbb felhívott jogszabályhely tartalmi követelményeinek. Azzal is egyetért a Kúria, hogy az adókedvezmény érvényesítéséhez felhasznált tanulmánynak kell megfelelnie a Ktia.tv. 12. §-ában foglaltaknak. Ez nem zárja ki, hogy egy program részeként további, a következő években történő fejlesztések valósuljanak meg, de alapvetően a járulékcsökkentés kedvezmény felhasználásakor kell a tanulmánynak megfelelnie az ebben foglalt feltételeknek. Márpedig az adóhatóság által bekért mindkét vélemény értelmében ez nem állt fenn, a későbbi években történt egyéb fejlesztések pedig nem alapozhatták meg a korábbi évben érvényesített kedvezmény jogszerűségét.

A felperes a keretében előadottak alátámasztására az önmagában álló érvelésen túl bizonyítékot nem ajánlott fel annak ellenére, hogy e körben az Art. 99. § (2) bekezdése és a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a bizonyítás őt terhelte.

A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet megfelelt a Pp. 206. § (1), 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, a felülvizsgálati eljárásban a rendkívüli jogorvoslati jelleg miatt nincs helye bizonyítás felvételének és a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének.

Erre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján eljárva a mindenben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog ellenére a felperes felülvizsgálati eljárási illetéket kérelmén leróttá, így ennek megfizetéséről a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2014. szeptember 4.

**Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**